

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA

Tervetuloa Raaheen! 1.7.2011 klo 18.45

Tuomo Matala

"Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon meidän kaikkien kanssamme."

Tervetuloa Raaheen. Iloitsen, että tiesi on johtanut tänne meren kaupunkiin. Olemme aloittamassa tämänvuotista Evankeliumijuhlaa Fredrik Gabriel Hedbergin synnyinsijoilla.

Juhlan tunnussanoissa toivotetaan: tervetuloa kotiin. Jotakin alkuperäistä siitä Hedbergin vanhasta synnyntalosta on vielä jäljellä Junnilan mäellä, mutta paljon enemmän on jäljellä itse miehestä ja hänen työstään. Elämäntyöstä, jonka sisällöstä, merkityksestä ja tähtäyspisteestä voi sanoa: tervetuloa kotiin. Hän halusi olla johdattamassa kotitielle ja itse elää siinä uskossa toteutuneessa lupauksessa, että "olen päässyt kotiin".

Puhuessaan kristityn kodista, "Jumalan valtakunnasta" apostoli Paavali käyttää sanaparia "jo nyt – ei vielä". Uskossa Kristukseen olemme jo "kotona". Hänhän lupaa "missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään". (Matt. 18:20) Tai toisessa yhteydessä: "Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Matt. 28:20) Ei hän ole poissa tästäkään juhlasta.

Toisaalta me olemme vielä matkalla kohti lopullista päämääräämme: taivaan kotia. Kotimatalla ollaan yhdessä ja kuljetaan yhdessä: toinen toistaan tukien. Välillä taival on helppoa ja toisessa hetkessä suru ja huoli on matkakumppanina. Miten mahdan jaksaa eteenpäin?

Kun tulet juhlakentälle, saavut portin kautta, joka on risti. Sananmukaisesti kuljet tyhjän ristin kautta tai tyhjän ristin läpi. Anna Seghers, toisen maailmansodan kauhut elänyt juutalainen kirjailija, on kirjoittanut romaanin Seitsemäs risti. Teos kertoo siitä, kuinka seitsemän miehen onnistui paeta keskitysleiristä. Kun näin tapahtui, niin leirin johdon menettely oli äärimmäisen ankara. Käsky kävi, että karkurit on otettava kiinni keinolla millä hyvänsä. Leiriin pystytettiin siksi seitsemän ristiä, joihin heidät oli määrä ripustaa elävinä tai kuolleina. Neljä miehistä saadaan kiinni; viides kuolee luonnollisen kuoleman päästyään jo lähelle kotiseutuaan; kuudes menettää toivonsa ja palaa vapaaehtoisesti leiriin. Yhden pako onnistuu; seitsemäs risti jää tyhjäksi.

Nuo seitsemän ristiä laittavat lukijan mielteliääksi. Siinä ajattelee erilaisia ihmiskohtaloita. Neljä kiinniotettua miestä taisteli vapautensa puolesta, mutta pahuuden voimat ottavat heidät kiinni ja nautitsevat ristille. Viidentenä ristille nostetaan jo kuollut mies. Hän sai vapauden, mutta ei ehtinyt siitä nauttimaan. Mutta minkälainen on ollut se tilanne kun kuudes mies tuli takaisin – alistuneena kohtaloonsa, jota ei ajatellut voivansa paeta.

Mutta jäljelle jäi yksi risti. Tyhjä risti kertoi keskitysleirin asukkaille ennen kaikkea toivosta. Se on ollut suuri toivon sanoma leirissä juutalaisille, jotka katsovat joka päivä kuolemaa silmästä silmään. He näkevät ristin, jota kuolema ei rumenna. Pahan voimat eivät pysty tuhoamaan kaikkea elämää.

Kristityille tyhjä risti kertoo voimakasta toivon sanomaa. Toivo, on siinä, että yksi ei lähtenyt pahan voimia karkuun, vaan on kohdannut ja kukistanut kaikki pahan ja synnin

voimat oman kuolemansa kautta. Jeesuksen ristissä näkyvä hyvyys, rakkaus, vapaus ja oikeus ovat vahvempia kuin mikään paha. Tätä voitonmerkkiä, tyhjää ristiä, me saamme katsella ja sen turviin rientää myös täällä juhlakentällä.

Me tähyämme kohti lopullista kotia, mutta olemme vielä kotimatalla. Tällä matkalla me tarvitsemme suojaa ja levähdyspaikkoja. Toivon, että Evankeliumijuhla täällä Raahessa saisi olla sellainen levähdyspaikka. Ja miksei se olisi, kun saamme olla hyvän Herramme hoidossa. Fredrik Gabriel Hedberg sanoo runoilemassaan virressä 336:

On autuasta Jeesuksessa
levätä hiljaa, armossaan.
maailman myrskyn pauhatessa
näin päästä rauhan satamaan.
Oi Jeesus, kallis Jeesuksemme, sinulle tuomme kiitoksemme!

Tervetuloa kotiin.